

linjer denne bestemmelse bør administreres. Det er jo forudsat, at tilladelser til at filme i straffesager kun bør gives i helt særlige og meget omtalte sager, navnlig mod personer, der er tiltalt for forhold begået i offentlig tjeneste. Der kan i intet tilfælde gives tilladelse til at filme tiltalte eller vidners forklaringer. Der kan alene gives tilladelse til før domsforhandlingen og under domsafsigelsen at filme de juridiske dommere, eventuelt anklageren og forsvareren. Det er ikke udelukket at give tilladelse til også at filme den tiltalte under domsafsigelsen, hvis den pågældende selv er indforstået hermed.

Disse snævre rammer for filmoptagelser i retten er fastlagt ud fra et overordnet hensyn til de personer, der er involveret i straffesager, og til en god og forsvarlig afvikling af domsforhandlingerne.

Jeg mener, at det er nogle fornuftige rammer, der er lagt. Hensynet til at sikre størst mulig offentlighed om vores domstole gør det efter min mening ikke nødvendigt at lade straffesager afvikle for snurrende kamera. Jeg tror, de fleste husker de amerikanske tv-stationers dækning af O.J. Simpson-sagen for nogle år siden, og jeg tror, de fleste er enige om, at den type retssals-tv ikke er noget at ønske sig.

Med den retstilstand, som Folketinget vedtog 1999, har vi sikret, at der ikke vil kunne ske en glidning hen imod sådanne amerikanske tilstande i danske retssale. Det, jeg har sagt, betyder naturligvis ikke, at jeg betragter de gældende regler som hellige, men her og nu ser jeg intet behov for at ændre reglerne.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er enig i, at vi ret for nylig har diskuteret de her ting i Folketinget, og at der også er en ny lovgivning, der regulerer det, men jeg har også godt bemærket, og det er vi i Dansk Folkeparti enige i, at ministeren allerede nu vil arbejde hen i en anden retning med hensyn til offentliggørelsen af domsudskrifter. Det er fornuftigt, men det betyder også, at vi åbner for en diskussion af, om det er den rigtige måde, vi har strikket lovgivningen sammen på, og jeg vil da godt spørge, om ikke det kan føre til eftertanke hos ministeren, at vi har en række dagbladsjournalister, altså den skrevne presse, der har fuld adgang til retssagerne. Vi har tegnere, der også tegner fra retssalene, så der er måske tale om diskrimination, når der er tv-selskaber, der ikke har adgang til at filme.

Det er ikke sådan, at jeg mener, vi skal hen i en O.J. Simpson-sag, hvor tv har adgang til det hele, adgang til vidner og måske til tiltalte, der er i vidneskranken, men man kunne godt forestille sig, at man kunne gøre det lidt mere liberalt, sådan at pressen i sit arbejde havde en bedre indgang til, hvad der foregik.

Der vil jeg så godt spørge ministeren, om det ikke gør indtryk på ministeren, at f.eks. Danmarks Radios nyhedsdirektør, Lisbeth Knudsen, har udtalt, at hun mener, befolkningen skal gives mulighed for at se med egne øjne og høre med egne ører, hvad der foregår.

Det gjorde jo ikke noget, hvis vi som danskere lærte vores retssystem bedre at kende end det amerikanske. Ikke fordi jeg nødvendigvis er 100 pct. enig med nyhedsdirektøren, men jeg mener, det er afgørende, at vi trods alt har en lovgivning, der nu er et par år gammel, og at det kunne være en fordel at arbejde for, at befolkningen fik en større indsigt i, hvad der foregår.

Sandy Brinck (S):

Jeg er ikke helt sikker på, at det står klart, at medierne faktisk har adgang til retssalene, bortset fra tv-mediet. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren tror, at hvis tv-medierne havde den fulde adgang, ville de sende hele sagsforløbet eller proceduren. Eller ville de klippe og dermed fortolke, akkurat som de gør i dag?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, ingen af os er jo bedre spåmand end de andre. Jeg er jo ikke en bedre spåmand end fru Sandy Brinck eller hr. Peter Skaarup om det her forhold.

Jeg vil bare sige, at jeg mener, at den lovgivning, vi har lavet her, og de hensyn, vi her tager, har en fornuftig balance.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at citere fra debatten, vi havde, som også hr. Skaarup henviser til, den 19. november 1998 om det lovforslag, jeg fremsatte om at forbedre pressens forhold i samspil med domstolene.

Jeg citerer fra spalte 1337: »Selvfølgelig vil vi også have lov til at advare imod det, som andre ordførere har kaldt amerikanske tilstande, hvor det gøres til underholdning, at man fra den ene dag til den anden kan følge den ene retssag, der afløses af den anden – mere og mere alvorligt og mere og mere sindsoprivende for befolkningen.

Der er nok nogle grænser her, som man skal forstå at sætte, og det tror jeg også bliver ud-